

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 132.

Vydána dne 23. prosince 1924.

Obsah: (276. a 277.) 276. Nařízení, kterým se provádí zákon o konečné úpravě rakouských a uherských válečných půjček. — **277.** Vyhláška o přepravě tuzemského zboží pod celním dozorem přes maďarské celní území.

276.

Vládní nařízení

ze dne 13. prosince 1924,

kterým se provádí zákon o konečné úpravě rakouských a uherských válečných půjček.

Vláda republiky československé nařizuje podle zákona ze dne 30. září 1924, č. 216 Sb. z. a n., o konečné úpravě rakouských a uherských válečných půjček:

HLAVA I.

Výměna válečných půjček za odškodňovací dluhopisy.

ČÁST I.

Příhlášky a průkazy rozhodných podmínek.

Čl. I.

(1) Nárok na výměnu válečných půjček za odškodňovací dluhopisy nutno uplatnit zvláštní přihláškou (čl. XIII, odst. 1.).

(2) Pro podávání přihlášek stanoví se prohodná lhůta od 15. dubna do 30. června 1925 včetně.

(3) Příhlášku jest podati u berního úřadu (v Praze I.—VIII. u důchodkového úřadu, Praha II, Truhlářská ulice č. 5; v Brně u hlavního celního úřadu), v jehož obvodu vlastník válečných půjček má své bydliště nebo sídlo dne 15. dubna 1925 (čl. VII, odst. 3. a 4.). Osoby, které dne 15. dubna 1925 mají více tuzemských bydlišť, podají přihlášku u toho úřadu, v jehož obvodu leží ono bydliště, kde se dne 15. dubna 1925 skutečně zdržovaly (čl. IV, odst. 1.).

(4) Činní státní zaměstnanci, kteří dne 15. dubna 1925 mají bydliště v cizině, podají přihlášku u důchodkového úřadu v Praze (čl. IV, odst. 2.).

Čl. II.

(1) Příhlášku jest podati v trojím stejnopise.

(2) Příhláška musí býti doložena průkazy o rozhodných okolnostech a musí k ní býti připojeny válečné půjčky.

(3) Nemá-li vlastník válečných půjček u sebe, dá příkaz tomu, kdo je u sebe má, aby válečné půjčky složil u berního úřadu (v Praze I.—VIII. u důchodkového úřadu, v Brně u hlavního celního úřadu), v jehož obvodu jsou uloženy. Na takto složené válečné půjčky bude úřadem vystaveno zvláštní potvrzení, které nutno připojiti k přihlášce na místě válečných půjček ve lhůtě v čl. I, odst. 2., stanovené.

(4) Ustanovení předešlého odstavce platí zvláště o vydání válečných půjček z nucené úschovy, do které byly vloženy podle vládního nařízení ze dne 3. prosince 1920, č. 633 Sb. z. a n., jímž se provádí § 11 zákona o čtvrté státní půjčce.

Čl. III.

(k § 2).

(1) Vlastník válečných půjček musí především prokázati, že jest státním příslušníkem republiky československé, pokud se týče že měl své statutární nebo zákonné sídlo již dne 28. října 1918 v území tohoto státu a je nepřetržitě ještě má v území republiky československé nebo že je přenesl po 28. říjnu 1918 do republiky československé na základě zákona ze dne 11. prosince 1919, č. 12 Sb. z. a n. z r. 1920, o podnicích, které mají sídlo mimo území československého státu, neb zákona ze dne 15. července 1919, č. 417 Sb. z. a n.,

o vstupu československého státu v záruční (garanční) poměr u místních drah garantovaných státem.

(2) Státní příslušnost československou dlužno prokázati potvrzením na úředně stanoveném vzorci (čl. XIII, odst. 1.).

(3) Průkaz o tuzemském statutárním nebo zákonném sídle jest podati stanovami nebo výpisem z obchodního rejstříku příslušného obchodního soudu nebo potvrzením tuzemských veřejných úřadů. Je-li tato okolnost notoricky známa (na př. sídlo obce, okresu a pod.), netřeba ji prokazovati.

Čl. IV.

(k § 3.).

(1) Vlastník musí dále prokázati nepřetržitě bydliště v tuzemsku od 1. ledna 1924, jakož i své bydliště dne 15. dubna 1925. Osoby, které dne 15. dubna 1925 měly více tuzemských bydlišť, musí prokázati, kde se v tento den skutečně zdržovaly (čl. I, odst. 3.). Průkaz o tom podá se potvrzením úřadu vykonávajícího místní policii, u kterého nutno se hlásiti k pobytu (čl. XIII, odst. 1.).

(2) Činní státní zaměstnanci, kteří kdykoli v rozhodné době (od 1. ledna 1924 do podání přihlášky) bydleli v cizině, musí předložit potvrzení svého příslušného úřadu, že byli v téže době v činné státní službě a po případě (čl. I, odst. 4.), že dne 15. dubna 1925 v tuzemsku nebydleli.

(3) Průkazu o bydlišti není třeba, jestliže vlastník válečných půjček podle předcházejícího článku prokázal, že měl své statutární neb zákonné sídlo již dne 28. října 1918 v území tohoto státu a je nepřetržitě ještě má v území republiky Československé nebo že toto sídlo v důsledku nostrifikace přenesl po 28. říjnu 1918 do republiky Československé (čl. III, odst. 1. a 3.).

Čl. V.

(k §§ 4 a 9.).

(1) Osoby dávkou z majetku zásadně povinné podají průkaz o výši jmení potvrzením úřadu příslušného k vyměření dávky z majetku.

(2) Není-li v době podání přihlášky dávka z majetku dosud pravoplatně vyměřena, neosvobozuje tato okolnost od povinnosti podati přihlášku ve stanovené lhůtě (čl. I, odst. 2.). Místo potvrzení podle odst. 1. dlužno v tomto

případě doložití přihlášku potvrzením příslušného vyměřovacího úřadu, že dávka z majetku není dosud pravoplatně vyměřena.

(3) Osoby, které vůbec nejsou povinny dávkou z majetku (§ 4, odst. 3., zákona), podají písemné přisežné prohlášení o výši jmění v době složení válečných půjček k výměně (čl. XIII, odst. 1.) a kromě toho potvrzení berní správy, v jejíž obvodu bydlely dne 1. ledna 1924, že dávkou z majetku vůbec nejsou povinny. Úřad rozhodující o výměně jest oprávněn vyzvati vlastníka, aby potvrdil přísahou před okresním soudem svého bydliště určité skutkové údaje týkající se výše jeho jmění (čl. XVIII a čl. XX, odst. 4.).

(4) Osoby osvobozené od dávky z majetku podle § 43 zákona o dávce z majetku nejsou povinny podati průkaz o výši jmění; zvláště nejsou tímto průkazem povinny země, župy, okresy, obce včetně jich fondů, ústavů a podniků, i když jsou tyto provozovány soukromohospodářsky.

Čl. VI.

(k §§ 5 a 10.).

(1) Průkaz o tom, že vlastník válečných půjček nemá jich více než 125.000 K jmenovité hodnoty v době jich složení k výměně, podá se písemným přisežným prohlášením vlastníka (čl. XIII, odst. 1.). V prohlášení jest uvést také válečné půjčky uložené v cizině.

(2) Do sumy nom. K 125.000— válečných půjček včítají se válečné půjčky, které vlastník sám přihlásil k výměně za čtvrtou státní půjčku, t. j. válečné půjčky, které by měl v době podání přihlášky, kdyby jich nebyl složil k úpisu čtvrté státní půjčky. Takové válečné půjčky musí býti v prohlášení udány. Nečiní však rozdílu, zda již o úpisu bylo rozhodnuto a zda úpis byl přijat čili ne. V těchto případech musí býti v přihlášce uvedena upisovna, u které čtvrtá státní půjčka byla upsána.

(3) Při dodatečných přihláškách válečných půjček k výměně za odškodňovací dluhopisy včítají se do zákonného maxima nom. K 125.000— také válečné půjčky, které vlastník sám již dříve přihlásil k výměně, bez ohledu na to, zda přihláška byla vyřízena a zda byla schválena čili ne.

(4) Úřad rozhodující o výměně jest oprávněn vyzvati vlastníka, aby potvrdil přísahou

před okresním soudem svého bydliště určité skutkové údaje týkající se výše jeho majetku záležejícího ve válečných půjčkách (čl. XVIII a čl. XX, odst. 4.).

Čl. VII.

(k § 6.).

(1) Pojem příslušníků domácnosti kryje se úplně s pojmem příslušníků domácnosti podle ustanovení § 7 zákona o dávce z majetku a podle příslušných ustanovení prováděcího nařízení ze dne 27. července 1920, č. 463 Sb. z. a n. Podle těchto ustanovení jest rozhodnouti, za kterých podmínek se ke jmění přednosty domácnosti připočítá jmění příslušníků domácnosti.

(2) Pro příslušnost k domácnosti jsou rozhodny u osob dávkou z majetku zásadně povinných (§ 4, odst. 2., zákona) poměry v den 1. března 1919; u osob, které vůbec nejsou povinny dávkou z majetku (§ 4, odst. 3., zákona), poměry v době podání přihlášky.

(3) Přednosta domácnosti podá za sebe i za příslušníky své domácnosti, jichž jmění podle předcházejících ustanovení se k jeho jmění přičítá, přihlášku jednotnou u úřadu příslušného podle čl. I. Podmínky nároku na výměnu válečných půjček posuzují se však — nehledíc k výši jmění a válečných půjček — podle osoby každého jednotlivého vlastníka zvláště. Nepodě-li přihlášky přednosta domácnosti z jakéhokoli důvodu, může podati tuto i jednotlivý příslušník domácnosti u úřadu příslušného pro přednostu domácnosti. V přihlášce jest však udati výši jmění i výši válečných půjček všech příslušníků domácnosti, jichž jmění a válečné půjčky se sčítají.

(4) Podává-li přihlášku jednotlivý vlastník válečných půjček sám za sebe, musí k ní připojití prohlášení, zda v rozhodné době (odst. 2.) vedl domácnost samostatnou nebo společnou, a v tomto druhém případě musí prohlásiti, zda příjem z jeho jmění plynul v rozhodné době do společné domácnosti nebo by plynul, kdyby jmění příjmu poskytovalo (odst. 1.).

(5) Obec a jiné nucené svazky územní musí v prohlášení uvéstí stav válečných půjček všech svých fondů a vyznačiti, které z nich mají povahu samostatných právnických osob a které jsou vedeny jen účetně odděleně. Prohlášení toto musí býti potvrzeno úřadem dozorujícím na správu jmění.

Čl. VIII.

(k § 8.).

(1) Průkaz o tom, že vlastník válečných půjček má tyto ve svém vlastnictví nepřetržitě ode dne 28. října 1918 do dne jich složení k výměně, podá se soudně nebo notářsky ověřenými výpisy z obchodních knih nebo písemným přísedním prohlášením, po případě přísedním výsledkem strany (čl. XVIII a čl. XX, odst. 4.).

(2) Okolnost, že válečné půjčky byly přiznány k dávce z majetku, není sama o sobě důkazem nepřetržitosti vlastnictví.

Čl. IX.

(1) Převody na případ smrti rozumějí se převody válečných půjček dědictvím, odkazem, darováním na případ smrti nebo převody na základě satebních smluv po smrti jednoho z manželů.

(2) Bylo-li válečných půjček takto nabyto, jsou rozhodny pro posouzení podmínek, které podle §§ 2—5 zákona musí býti splněny v osobě vlastníkově, poměry nabyvatelovy.

(3) Jsou-li válečné půjčky v době podání přihlášky ve vlastnictví neodevzdané pozůstalosti, posuzují se subjektivní podmínky v předchozím odstavci zmíněné obdobně podle osoby zůstavitelovy.

Čl. X.

(k § 7.).

(1) Na průkaz toho, že dluhopisy válečných půjček byly řádně k soupisu přihlášeny a označeny podle nařízení ministra financí ze dne 25. února 1919, č. 85 Sb. z. a n., předloží strana příslušný soupisový seznam.

(2) Nebude-li předložen průkaz o vykonaném soupisu a označení válečných půjček, musí vlastník prokázati, že válečné půjčky v době rozhodné pro soupis (od 27. února do 8. března 1919) nacházely se v cizině. Průkaz o tom podá se písemným přísedním prohlášením, po případě přísedním výsledkem strany (čl. XVIII a čl. XX, odst. 4.). Kromě toho předloží strana potvrzení dotyčného peněžního ústavu, kdy byly u něho válečné půjčky vloženy do nucené úschovy podle vl. nař. č. 633/1920 Sb. z. a n.

Čl. XI.

(k § 7, odst. 3.).

(1) Vlastník z ciziny dovezených válečných půjček musí dále prokázati, že dluhopisy ne-

byly dne 2. června 1920 v cizině v lombardu. Průkaz o tom podá se písemným přísedným prohlášením, po případě přísedným výsledkem strany (čl. XVIII a čl. XX, odst. 4.).

(2) Byly-li válečné půjčky dne 2. června 1920 v lombardu, jest vlastník povinen podati doklady o tom, kdy a jak byly předložené válečné půjčky z lombardu vyplaceny.

(3) Průkazem podle odst. 2. nejsou však povinny osoby jmenované v § 3 zákona o čtvrté státní půjčce, jestliže prokáží, že lombard v cizině provedly před 28. říjnem 1918.

Čl. XII.

(k § 7, odst. 4.).

Předloží-li se rentové knížky místo válečných půjček, odpadá průkaz, že válečné půjčky byly v době soupisu v cizině. Rentovým knížkám dlužno klásti na roveň depositní listy vydané na válečné půjčky bývalou Poštovní spořitelnou rakouskou nebo uherskou.

Čl. XIII.

(1) Pro přihlášky (čl. I, odst. 1.), průkazy o státní příslušnosti (čl. III, odst. 2.), potvrzení o bydlišti (čl. IV, odst. 1.), prohlášení o výši jmění (čl. V, odst. 3.), prohlášení o výši válečných půjček (čl. VI, odst. 1.) budou vydány úředně stanovené vzorce, které bude možno zdarma obdržeti u úřadů příslušných k podání přihlášek podle čl. I.

(2) Přihlášky o výměnu válečných půjček za odškodňovací dluhopisy a jejich přílohy jsou prostory kolku.

Čl. XIV.

(k § 17).

Úřady výměny provádějícími rozumějí se úřady rozhodující po rozumu čl. XVI, odst. 2.

ČÁST II.

Ř í z e n í.

Čl. XV.

Úřad, u něhož přihláška byla podána, porovná průkazy i válečné půjčky s údaji uvedenými v přihlášce. Nebudou-li průkazy úplné, vyzve úřad stranu, aby přihlášku doplnila. K doplnění přihlášky poskytne úřad straně lhůtu nejdéle 15 dnů. Přihláška podaná u nepřislušného úřadu bude tímto úřadem odmítnuta. Do těchto opatření není stížnost přípustna.

Čl. XVI.

(1) Podání přihlášky potvrdí úřad na jednom stejnopise přihlášky, jež vrátí podateli.

(2) Válečné půjčky ponechá úřad u sebe, přihlášky s doklady předloží k rozhodnutí nadřízenému okresnímu finančnímu ředitelství (úřadu pro vyměřování poplatků, na Slovensku a v Podkarpatské Rusi finančnímu ředitelství), v jehož obvodu má své sídlo.

Čl. XVII.

(1) Rozhodující úřad prozkoumá především došlé přihlášky s hlediska dodržení lhůty, úplnosti a formální správnosti.

(2) Je-li přihláška opožděna, zamítne ji tento úřad rozhodnutím, do kterého jest přípustna stížnost do 15 dnů ode dne doručení zamítavého rozhodnutí. Stížnost je podati u rozhodujícího úřadu, který ji předloží nadřízenému finančnímu úřadu II. stolice ke konečnému rozhodnutí. Bude-li stížnosti vyhověno, pokládá se den původního podání za den podání přihlášky.

(3) Rozhodující úřad může konati šetření, která shledá potřebnými; zvláště může vyzvati stranu k doplnění přihlášky anebo ku předložení jiných průkazů, k čemuž poskytne straně lhůtu nejdéle 15 dnů, po jejíž uplynutí přikročí k rozhodnutí.

Čl. XVIII.

(k § 11).

Rozhodne-li úřad, že podle čl. V, odst. 3., po případě podle čl. VI, odst. 4., čl. VIII, odst. 1., čl. X, odst. 2., čl. XI, odst. 1., jest třeba určité skutkové údaje potvrditi přísahou, požádá okresní soud, v jehož okrese má vlastník své řádné bydliště, aby vyzval vlastníka, by tyto skutkové údaje potvrdil přísahou. V dožádání jest uvéstí všechny okolnosti, které mají býti prokázány přísahou. Soud jest povinen dožádaný výsledek provéstí do 30 dnů a oznámiti výsledek úřadu, který si přísahu vyžádal, zvláště, zda strana přísahy nesložila nebo ji odepřela, pokud se týče zda a jaké překážky brání přísednému výsledku.

Čl. XIX.

Po provedeném řízení sdělí úřad straně rozhodnutí na jednom stejnopise přihlášky.

Čl. XX.

(1) Proti rozhodnutí jest přípustna stížnost, kterou jest podati do 30 dnů ode dne

doručení zamítavého rozhodnutí u rozhodujícího úřadu. Stížnost musí býti doložena prvopisem rozhodnutí, proti němuž čelí.

(2) Rozhodující úřad předloží stížnost k rozhodnutí úřadu odvolacímu, jímž jest finanční úřad II. stolice, v jehož obvodu rozhodující úřad má své sídlo.

(3) Je-li stížnost opožděna, zamítne ji odvolací úřad s konečnou platností.

(4) Odvolací úřad může konati šetření, která by shledal potřebnými. Přísluší mu zvláště právo vyzvati vlastníka, aby určité skutkové údaje (čl. XVIII) potvrdil přísahou, při čemž jest mu obdobně postupovati způsobem stanoveným v čl. XVIII pro úřad rozhodující.

(5) Po provedeném řízení rozhodne odvolací úřad s konečnou platností.

Čl. XXI.

(1) Bude-li přihláška pravoplatně zamítnuta, nebudou válečné půjčky vráceny, nýbrž straně bude za ně vydáno osvědčení podle § 28 zákona proti vrácení prvního stejnopisu přihlášky.

(2) Bude-li přihláška pravoplatně schválena, vydá úřad, u něhož přihláška byla podána, proti vrácení obou stejnopisů přihlášky (prvního a druhého) příslušející odškodňovací dluhopisy.

Čl. XXII.

(1) Bude-li schválena přihláška ohledně válečných půjček, které dne 2. června 1920 byly v cizině v lombardu za zápůjčku poskytnutou před rozlukou měny (čl. XI, odst. 2.), vyšetří úřad, který přihlášku schválil, valutní zisk na základě dokladů v témž ustanovení zmíněných. Valutní zisk vypočte se tím způsobem, že od jmenovité částky lombardního dluhu, jak existoval dne 2. června 1920, odečte se částka zaplacená v cizí měně, převedená na Kč podle středního kursu v den placení, udaného v kursovním lístku Bankovního úřadu ministerstva financí v Praze.

(2) Zároveň s příznivým vyřízením přihlášky uvědomí úřad stranu, že příslušející odškodňovací dluhopisy budou jí úřadem vydány jen, složí-li takto zjištěný valutní zisk u téhož úřadu.

(3) Proti tomuto rozhodnutí jest přípustná samostatná stížnost, pro kterou obdobně platí ustanovení čl. XX.

ČÁST III.

Odškodňovací dluhopisy.

Čl. XXIII.

(k § 13).

(1) Dluhopisy podle § 13 zákona budou vydány v kusech po

a)	Kč	37.50 lit.	A
	Kč	75.— lit.	B
b)	Kč	150.— lit.	C
	Kč	750.— lit.	D
	Kč	1.500.— lit.	E
	Kč	3.750.— lit.	F
	Kč	7.500.— lit.	G
	Kč	15.000.— lit.	H
	Kč	37.500.— lit.	J.

(2) Všechny kusy téže jmenovité hodnoty budou označeny týmž písmenem a běžně číslovány.

(3) Dluhopisy znějí na doručitele a zúročí se ve skupině a) celoročně, ve skupině b) pololetně zpětno počínajíc od 1. července 1924.

(4) K dluhopisům skupiny a) jest připojeno 20 celoročních kuponů splatných doručiteli vždy 1. července každého roku, dnem 1. července 1925 počínajíc. K dluhopisům skupiny b) jest připojeno 40 pololetních kuponů splatných doručiteli vždy 1. ledna a 1. července každého roku, dnem 1. ledna 1925 počínajíc. Ke každému kuponovému archu jest připojen talon, který bude vyměněn za nový kuponový arch počínajíc dnem splatnosti posledního vydaného kuponu, pokud dluhopis nestane se splatným nejpozději tohoto dne následkem vylosování.

Čl. XXIV.

(1) Vydané dluhopisy budou umořeny nejdéle v 90 letech počínajíc rokem 1935. Každoročně bude umořena nejméně jedna devadesátina celkové výše původního dluhu. Ministr financí může umoření provéstí nákupem dluhopisů z trhu pod jmenovitou hodnotou. Bude-li tímto způsobem umořeno méně než jedna devadesátina celkové výše původního dluhu, bude zbytek umořen slosováním.

(2) Jmenovitá částka dluhu, kterou bude třeba umořiti slosováním, rozvrhne se na jednotlivé druhy dluhopisů (litery) v tom poměru, ve kterém byly vydány. Bylo-li však nákupem umořeno více než $\frac{1}{90}$ určitého druhu (liter), neběře se tento druh (litera) při rozvrhu částky, kterou třeba umořiti slosováním, v počet leč k vyrovnání zbytků.

(3) Vyšetření celkové částky, která bude umořena slosováním, a vyšetření jmenovité

hodnoty každé jednotlivé litery, která má býti vylosována, provede komise zmíněná v čl. XXV, odst. 2.

(4) Podle těchto zásad vyšetřený počet kusů jednotlivých liter bude vylosován podle ustanovení dalších článků.

Čl. XXV.

(1) Vyhláška o tom, jaká celková částka a jaká jmenovitá hodnota i jaký počet kusů každé jednotlivé litery bude vylosován, bude uveřejněna v Úředním listě nejpozději dne 15. března dotyčného roku.

(2) Tahy se konají veřejně vždy 1. dubna dotyčného roku (nejdříve 1. dubna 1935) pod dohledem zvláštní komise, kterou sestaví ministerstvo financí, za účasti Nejvyššího účetního kontrolního úřadu. Místo a hodina se oznámí v Úředním listě nejpozději den před tahem. O slosovacím výkonu povede komise zvláštní zápis, jenž bude podepsán všemi členy komise.

Čl. XXVI.

(1) Na každý úpis vylosované části bude vyplacena doručiteli jmenovitá hodnota úpisu splatná za tři měsíce po tahu u Ústřední státní pokladny v Praze nebo u jiných plateben, které budou stanoveny ministerstvem financí.

(2) Připadá-li den tahu nebo den splatnosti na neděli neb svátek, koná se tah, pokud se týče výplata, nejbližšího všedního dne.

Čl. XXVII.

(1) Povinnost státu vypláceti úroky z dluhopisu zaniká dnem, kdy bude příslušný dluhopis splatný.

(2) Při výplatě jmenovité hodnoty vylosovaných dluhopisů musí býti tudíž vráceny s dluhopisem všechny příslušné, v den splatnosti dluhopisu ještě nedospělé kupony, jinak se srazí při výplatě hodnota těchto ještě nedospělých kuponů.

Čl. XXVIII.

(1) Úroky z dluhopisů jsou osvobozeny od daně důchodové (rentové).

(2) Dluhopisy jsou způsobilé k ukládání sirotčích peněz a budou znamenány na burse.

Čl. XXIX.

(1) Nárok na výměnu 3½% dluhopisů, které na základě úpisu IV. státní půjčky byly vydány upisovateli, jenž by měl nárok na vý-

měnu svých válečných půjček za 3% odškodňovací dluhopisy, kdyby čtvrté státní půjčky nebyl upsal, musí upisovatel uplatnit zvláštní přihláškou.

(2) Pro podávání takových přihlášek stanoví se propadná lhůta od 15. dubna do 30. června 1925 včetně. I jinak platí pro podávání takových přihlášek a průkazy rozhodných podmínek obdobně příslušná ustanovení části I. tohoto nařízení.

(3) Kromě toho musí však žadatel prokázati, že 3½% dluhopisy čtvrté státní půjčky mu byly vydány na základě schváleného úpisu čtvrté státní půjčky, a to potvrzením upisovny, z něhož musí býti zvláště patrné, kdy a pod kterým číslem konsignace úpis byl proveden. Tyto 3½% dluhopisy samy budou však předloženy teprve dodatečně podle ustanovení článku XXX.

(4) Pro řízení o takových přihláškách platí obdobně příslušná ustanovení části II. tohoto nařízení.

(5) Při rozhodování o přihlášce nehledí se však k tomu, zda válečné půjčky, za které byly vydány 3½% dluhopisy, byly dne 2. června 1920 v cizině v lombardu.

Čl. XXX.

(1) Bude-li přihláška pravoplatně schválena, vydá úřad, u něhož přihláška byla podána, proti odevzdání 3½% dluhopisů čtvrté státní půjčky příslušející 3% odškodňovací dluhopisy.

(2) Za tím účelem odevzdá žadatel, který o příznivém vyřízení své přihlášky byl uveden na druhém stejnopisu přihlášky (čl. XIX a XXIX, odst. 4.), příslušnému úřadu dotčené 3½% dluhopisy čtvrté státní půjčky s běžným kuponem. S dluhopisy musí býti vráceny také všechny ostatní k nim příslušné, v den odevzdání dluhopisů ještě nedospělé kupony. Hodnotu takových chybějících kuponů musí strana při odevzdání dluhopisů hotově nahraditi. Mimo 3½% dluhopisy nutno předložiti prvý stejnopis přihlášky. Na odevzdané dluhopisy vystaví berní úřad prozatímní potvrzení.

(3) Úřad zašle 3½% dluhopisy Ústřední státní pokladně v Praze, která mu za ně vydá stejnou jmenovitou hodnotu 3% odškodňovacích dluhopisů s týmž běžným kuponem. Berní úřad uvědomí stranu, že může 3% odškodňovací dluhopisy u tohoto úřadu vyzvednouti. Při tom musí strana vrátiti prozatímní potvrzení a druhý stejnopis přihlášky.

HLAVA II.

Změny zákona ze dne 24. června 1920, č. 417
Sb. z. a n.

Čl. XXXI.

(k § 19).

Podniky a ústavy, které byly nostrifikovány podle obdoby zákonů nostrifikačních (č. 12/1920 Sb. z. a n. nebo č. 417/1919 Sb. z. a n.) nebo skutečně zde působí, podají žádost, aby byly připuštěny k upisování čtvrté státní půjčky, k ministerstvu financí.

Čl. XXXII.

(k § 20).

Rentovým knížkám dlužno klásti na roveň depositní listy vydané na válečné půjčky bývalou Poštovní spořitelnou rakouskou nebo uherskou.

Čl. XXXIII.

(k § 23).

Žádost, aby peněžní ústav, který převzal válečné půjčky podle § 9, odst. 3., zákona o čtvrté státní půjčce nebo podle § 22 zákona o konečné úpravě rakouských a uherských válečných půjček, mohl provést úpis způsobem privilegovaným, podle § 3 zákona o čtvrté státní půjčce, není-li lombardní dlužník osobou privilegovanou, jest podati k ministerstvu financí.

Čl. XXXIV.

(k § 25).

(1) Upisovny budou zásadně přijímatí úpisy na čtvrtou státní půjčku i po 31. prosinci 1924 až do 30. června 1925. Upisovatel musí však v přihlášce udati důvod opoždění.

(2) Jestliže však při úpisu, podaném podle vládního nařízení ze dne 27. července 1920, č. 454 Sb. z. a n., po 31. prosinci 1924, finanční úřad II. stolice (zemské finanční ředitelství v Praze a v Brně, finanční ředitelství v Opavě, generální finanční ředitelství v Bratislavě, hlavní finanční ředitelství v Užhorodě), který podle §§ 15 a 16 téhož nařízení jest příslušný k rozhodnutí o úpisu, má za to, že neběží o případ hodný zřetele a že pro opoždění úpisu nebylo vážné příčiny, zamítne úpis s konečnou platností pro zmeškání lhůty.

(3) Při úpisu, podaném podle vládního nařízení ze dne 14. srpna 1920, č. 489 Sb. z. a n., po 31. prosinci 1924, předloží státní komisař, má-li za to, že neběží o případ hodný zřetele a že pro opoždění úpisu nebylo vážné příčiny,

upisovací přihlášku příslušnému finančnímu okresnímu ředitelství (úřadu pro vyměřování poplatků, na Slovensku a v Podkarpatské Rusi finančnímu ředitelství — § 6, odst. 2., vl. nař. č. 489/1920 Sb. z. a n.) s návrhem, aby jako opožděná byla zamítnuta, o čemž příslušný úřad rozhodne s konečnou platností.

(4) Fondy, ústavy, korporace a nadace, na které se vztahuje § 3 zákona o čtvrté státní půjčce, podají žádost za povolení úpisu po 30. červnu 1925 k ministerstvu financí nejdele do 30. června 1925.

Čl. XXXV.

(k § 26, odst. 1.).

(1) Osoby privilegované podle § 3 zákona o čtvrté státní půjčce, jakož i osoby nepřilegované, jichž čisté jmění nepřevyšuje 50.000 Kč a jichž válečné půjčky v době úpisu nepřevyšují 150.000 K jmenovité hodnoty, mohou, pokud nejsou s to opatřit si hotovosti k úpisu IV. státní půjčky potřebné jiným způsobem, zažádati u zemských peněžních ústavů o poskytnutí úvěru na tento úpis. Zemské peněžní ústavy poskytnou tento úvěr, pokud správa finanční ponechá u nich upisovací hotovost jako vklad.

(2) Žádost o povolení úvěru zemským peněžním ústavem a žádost o ponechání upisovací hotovosti jako vkladu finanční správou u tohoto ústavu podají upisovatelé zároveň s upisovací přihláškou bez upisovací hotovosti u Zemské banky v Praze, u Moravské zemědělské a hypoteční banky v Brně, u Slezského pozemkového úvěrního ústavu v Opavě.

(3) Upisovatel nepřilegovaný musí připojiti k upisovací přihlášce průkaz o tom, že čisté jmění jeho nepřevyšuje 50.000 Kč a že nemá v době úpisu válečných půjček více než 150.000 K jmenovité hodnoty. Pro určení výše jmění a jmenovité hodnoty válečných půjček, jakož i o průkazech těchto rozhodných podmínek platí ustanovení čl. V—VII tohoto nařízení.

(4) O rozhodnutí správy finanční, zda upisovací hotovost uloží u ústavu a o případném povolení úvěru na úpis IV. státní půjčky ústavem, bude upisovatel zpraven prostřednictvím ústavu.

Vzetí válečných půjček z oběhu.

Čl. XXXVI.

(k § 28).

(1) Dluhopisy rakouských a uherských válečných půjček, které by se nacházely v tu-

zemsku a které by nebyly složeny ve lhůtách k tomu ustanovených (čl. I, odst. 2., čl. XXXIV, odst. 1.), nejpozději však do 30. června 1925, buď při úpisu čtvrté státní půjčky nebo při výměně za odškodňovací dluhopisy, budou vzaty z oběhu, nechť jsou v tuzemsku chovány z jakéhokoli důvodu a nechť jsou předmětem jakýchkoli soukromoprávních poměrů.

(2) Dluhopisy budou složeny majitelem u toho úřadu (čl. I, odst. 3.), v jehož obvodu se právě nacházejí. Ustanovení to vztahuje se na dluhopisy znějící na majitele i na dluhopisy znějící na jméno nebo jinak vinkulované, na pláště i kuponové archy, na izolované kupony i talony.

(3) Válečné půjčky budou odvedeny úřadu s jich seznamem dvojmo vyhotoveným na vzorci úředně stanoveném, ježž úřad zdarma vydá. Úřad porovná seznamy s předloženými dluhopisy a po provedení případných oprav vrátí jeden potvrzený seznam podatelí. Tento stejnopis úřadem potvrzeného seznamu jest osvědčením po rozumu § 28 zákona.

(4) Pro odvedení válečných půjček stanoví se lhůta od 1. března do 31. července 1925 včetně.

(5) Také fondy, ústavy, korporace a nadace, na které se vztahuje § 3 zákona o čtvrté státní půjčce, jsou povinny odvésti své válečné půjčky ve lhůtě stanovené v odst. 4. Bude-li jim povolen úpis podle článku XXXIV, odst. 4., teprve po 31. červenci 1925, složí s upisovací přihláškou na místě válečných půjček vydaná jim osvědčení.

(6) Den 31. července 1925 jest dnem skončení soupisu podle § 29 zákona.

Čl. XXXVII.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provedou je všichni členové vlády.

Švehla v. r.,

též za ministra Dr. Beneše.

Malypetr v. r. Dr. Franke v. r.

Dr. Dolanský v. r. Bečka v. r.

Stříbrný v. r. Novák v. r.

Dr. Hodža v. r. Srba v. r.

Habrman v. r. Udržal v. r.

Šrámek v. r.

Dr. Markovič v. r.,

též za ministra Dra Kállaye.

277.

Vyhláška ministra financí v dohodě s ministrem železnic ze dne 12. prosince 1924

o přepravě tuzemského zboží pod celním dozorem přes maďarské celní území.

Podle 2. odstavce vyhlášky ministerstva financí ze dne 26. dubna 1923, čís. 130 Sb. z. a n., povoluje se s účinností od 1. ledna 1925 přeprava tuzemského zboží pod celním dozorem přes maďarské celní území (přepavní řízení) přes tyto železniční přechody a přes celní úřady v nich umístěné:

1. přes železniční přechod ve Slovenském Novém Meste s jedné a přes železniční přechod v Siači nebo v Tornale s druhé strany a naopak;

2. přes železniční přechod v Hidasnemeti s jedné a přes železniční přechod v Siači nebo v Tornale s druhé strany a naopak;

3. přes železniční přechod v Turně pri Moldave s jedné a přes železniční přechod v Siači nebo v Tornale s druhé strany a naopak.

Přepřavovati možno veškeré zboží, jsoucí v československém celním území ve volném oběhu, a to jak zásilky celovozové, tak i zboží kusové.

O této přepravě tuzemských zásilek pod celním dozorem přes celní území maďarské platí předpisy o přímé nákladní a uhelné přepravě československo-maďarské s tím rozdílem, že předpis cesty jest vázán na trať, po které jest tato přeprava pod celním dozorem dovolena, a že jest vyloučen dodatečný příkaz, kterým se mění země určení zásilky.

Průvoz zboží přepřavovaného pod celním dozorem přes celní území maďarské v uvedených směrech není vázán žádným dalším povolením. Výjimku činí pouze živý dobytek, zvířecí produkty, zvířecí suroviny a odpadky i balicí materiál pro toto zboží, k jehož přepravě tímto způsobem jest potřebí veterinárního povolení příslušného maďarského úřadu. Úplně vyloučeny z této přepravy jsou monopolní předměty, zbraně, střelivo, válečný materiál, vojenská výzbroj a předměty, pro něž jest přeprava z důvodů policejních vůbec zakázána.

Bečka v. r.